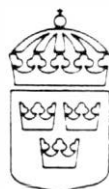

Motion till riksdagen

1989/90:Jo831

av Ingela Mårtensson och Siw Persson (båda fp)

Skydd av groddjur

Mot.
1989/90
Jo831-838

”Lövgrodan leker om våren i vatten och håller om sommaren till i lövverket på träd och buskar hoppande med långa språng från blad till blad på jakt efter insekter.” Så beskriver Svenskt uppslagslexikon lövgrodan. Frågan är hur länge till den kommer att finnas i Sverige.

I dag finns endast en spillra av det forna beståndet kvar på ett fåtal platser i Skåne. Dessa platser är nu hotade på grund av utdikningar och inplantering av kräftor.

För att lövgrodan och andra groddjur ska finnas kvar i Sverige är det nödvändigt att deras livsmiljö skyddas. Naturvårdsverket har med stöd av 14§ naturvårdslagen fridlyst alla hotade eller sällsynta grod- och kräldjursarter i landet. Beslutet gäller från och med oktober 1985 och innebär att det är förbjudet att döda, skada eller fånga de fredade djurarterna. Det är inte heller tillåtet att skada djurens ägg, rom eller bon.

Trots detta har det varit svårt att t.ex. förbjuda inplantering av signalkräfta, som utgör ett hot mot grodyngel, i lövgrodans leklokaler. Den möjlighet som i detta fall diskuterats är att besluta om naturreservat och det kan förefalla väl drastiskt när det gäller en mindre vattensamling.

Nuvarande lagstiftning är svår att tillämpa för att nå ett effektivt och varaktigt skydd för dessa arter. Därför bör ett antal produktionsinriktade lagar som t.ex. vattenlagen och fiskeriförordningen ses över och kompletteras med föreskrifter om naturvårdshänsyn. Denna översyn kan gärna ske på myndighetsnivå.

Groddjuren är bundna till våtmarker och fuktiga miljöer. Försvinner våtmarkerna försvinner groddjuren och alla andra våtmarksberoende djur- och växtarter. Sedan 1985 gäller förbud mot markavvattning utan särskilt tillstånd. Detta innebär att från naturvårdssynpunkt värdefulla våtmaker inte bör avvattnas utan bevaras. Förbud eller krav på tillståndsplikt för att fylla igen sådana värdefulla naturmiljöer med schaktmassor eller annat avfall av liknande slag finns inte. Det råder endast samrådspikt, innan utfyllnaden kan påbörjas. Detta förhållande är inte acceptabelt, om syftet är att varaktigt skydda våtmarksområden med hotade eller sällsynta groddjur. Detta gäller naturligtvis också alla andra hotade eller sällsynta växt- och djurarter i våtmarkerna.

Sverige har skrivit under Bern-konventionen från 1979 om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö. Sverige bör leva upp till den konventionen och ge grod- och kräldjuren ett varaktigt skydd. Fridlysningen måste för att vara meningsfull kompletteras med ett biotopskydd.

Detta kan enklast ske genom att generell tillståndsplikt införs för utfyllnad av våtmarker och vattenområden. Naturvårdslagen bör kompletteras med en sådan bestämmelse.

Mot. 1989/90
Jo831

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär en översyn av vattenlagen och naturvårdslagen så att utrotningshotade groddjur ges ett varaktigt skydd,
2. att riksdagen hos regeringen begär en översyn av fiskeriförordningen i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 23 januari 1990

Ingela Mårtensson (fp)

Siw Persson (fp)